

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1356/2018
05.12.2018. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Веска Крстајића, председника већа, Биљане Синановић, Милунке Цветковић, Маје Ковачевић Томић и Јасмине Васовић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Милом Ристић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адв. Ненада Сацаковића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Деспотовцу 1К 65/18 од 25.07.2018. године и Вишег суда у Јагодини Кж1 192/18 од 14.09.2018. године, у седници већа одржаној дана 05.12.2018. године, једногласно донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адв. Ненада Сацаковића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Деспотовцу 1К 65/18 од 25.07.2018. године и Вишег суда у Јагодини Кж1 192/18 од 14.09.2018. године, у односу на повреду закона из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, док се у осталом делу захтев за заштиту законитости **ОДБАЦУЈЕ** као недозвољен.

Образложење

Пресудом Основног суда у Деспотовцу 1К 65/18 од 25.07.2018. године, окривљени АА оглашен је кривим због кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 1. КЗ за које му је изречена условна осуда тако што му је утврђена казна затвора у трајању од десет месеци истовремено одређено да се иста неће извршити уколико у року проверавања од две године рачунајући од правноснажности пресуде не изврши ново кривично дело, стим што се у утврђену казну затвора окривљеном урачунава и време проведено у притвору у трајању од 28.05.2018. године почев од 1.45 часова до 25.06.2018. године.

Истом пресудом окривљени је обавезан да суду плати на име паушала износ од 5.000,00 динара у року од 15 дана по правноснажности пресуде, као и обавезан је да сноси трошкове кривичног поступка, о чијој висини биће одлучено посебним решењем.

Истом пресудом окривљени је обавезан да ОЈТ у Деспотовцу плати трошкове кривичног поступка о чијој ће висини суд одлучити посебним решењем.

Пресудом Вишег суда у Јагодини Кж1 192/18 од 14.09.2018. године, одбијена је као неоснована жалба Основног јавног тужиоца у Деспотовцу и браниоца окривљеног АА, адв. Ненада Сацаковића, а пресуда Основног суда у Деспотовцу 1К 65/18 од 25.07.2018. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда бранилац окривљеног АА поднео је захтев за заштиту законитости због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев, укине побијане пресуде или пак исте преиначи тако што ће окривљеног ослободити од оптужбе.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку и у седници већа, коју је одржао без обавештења Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке, (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета са одлукама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је нашао:

Бранилац окривљеног АА, адв. Ненад Сацаковић, у захтеву за заштиту законитости истиче да се побијане правноснажне пресуде заснивају на доказима на којима се према одредбама ЗКП-а не могу заснивати и то на изјави оштећене у дому здравља, то јест на извештају лекара Дома здравља у Деспотовцу од 27.05.2015. године, чиме се указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, а Врховни касациони суд овакве наводе захтева оцењује неоснованим.

По оцени овог суда извештај Дома здравља Деспотовац – Службе хитне медицинске помоћи од 27.05.2015. године, на супрот навода захтева браниоца окривљеног је доказ на коме се пресуда може заснивати, јер су у истом наведене телесне повреде које су уочене приликом прегледа оштећене дана 27.05.2015. године, а то што је у истом наведено да је преглед оштећене извршен „у вези насиља у породици“, где је оштећена навела како је дошло до повреда, наведени лекарски извештај не чини незаконитим доказом, јер је наведене чињенице ординирајући лекар констатовао приликом узимања анамнезе од пацијента – оштећене и на исто нема утицаја то што се оштећена касније, у овом поступку користила правом да не сведочи – члан 94. ЗКП.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд налази да се у конкретном случају не ради о незаконитим доказима у смислу одредбе члана 84. став 1. у вези члана 16. став 1. ЗКП, те да доношењим побијаних правноснажних пресуда није учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП.

Осталим наводима у захтеву за заштиту законитости се указује да је изрека пресуде неразумљива (што би представљало битну повреду одредаба кривичног

поступка из члана 438. став 1. тачка 11) ЗКП), противречна сама себи и разлозима пресуде, да постоји знатна противречност између онога што се наводи у изреци пресуде са образложењем пресуде (што представља битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП), а које повреде не представљају у смислу члана 485. став 4. ЗКП дозвољен разлог за подношење захтева за заштиту законитости окривљеног и његовог браниоца.

Са изнетих разлога, налазећи да побијаним пресудама није учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП на коју се указивало захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног, Врховни касациони суд је на основу члана 491. став 1. ЗКП захтев одбио као неоснован, а у осталом делу на основу члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП исти одбацио као недозвољен и одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник
Мила Ристић, с.р.

За тачност отправака
Управитељ писарнице
Марина Антонић

Председник већа-судија
Веско Крстајић, с.р.